

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

182. Quinam in specie ad concursum admittendi, aut ab eo excludendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

decisivum super approbatione, vel reprobatione examinatorem, ita ut sic formaliter interveniente, vel uno non synodali (secus est de interveniente solum materialiter, verbi gratia, pro assistentia Episcopi absque examine, & qualiter frequens praxis docet, quod ipso Episcopo presidente, interveniat quoque ejus Vicarius generalis, ac etiam Cancellarius, aliique officiales vel familiares; quin & interventum hunc, nam dum ab iis ad maiorem aliquam Episcopi satisfactionem flunt interrogations aliqua examinandis, & peracto quoque examine eorum judicium in forma discursiva, vel consultiva profertur, prodeesse potius experientia sua testatur de Luca ad Trid. d. 32. n. 13. ad occursum nimis aliquando collusionibus & machinationibus examinatorem etiam hi audeant tam facile reprobare, quos constat se bene gestisse) vietatur accus, vide & hoc punctum fusè roboratum à Corr. l. 3. c. 3. à n. 32. Habito examine super literatura (cujus examini varius est stylus pro examinatorem arbitrio, laudabiliorem & frequentiorem Card. de Luc. de paroch. d. 32. n. 18. dicit illum, ut singuli separati interrogentur super iisdem) & inquisitione ac ponderatione super vita, moribus, prudentia, aliisque muneri parochiali congruis referendum Episcopo, quos dignos seu idoneos apponent, quos indignos reprobent, ut ex iis, qui cum majora suffragiorum parte inter candidatos seu approbatos fuerint adscripti, Episcopus illum præligat, quem magis idoneum credit; ac deum ubi ad ejus liberam provisionem collatio spectat, faciat illam præelecto; ubi vero spectat ad Papā ex reservationis alteriusve affectionis causā, testimoniales literas det præelecto ad obtinendam in vicarum provisionem Apostolicam; veletiam, ubi provisio ad alium inferiorem spectat, similes literas ad hunc directas concedat præelecto, ita ut provisio ad dictum prælectum restrinatur. Ita ferè citatus C. de Luca. Advertit circa hac Lef. l. 2. c. 34. n. 85. multa ex his passim non esse recepta; quamvis merito omnia recipi deberent, unde ibi irrita non sunt collationes, non facta secundum hanc formam. Advertendum etiam est ad ipsa postrema verba cit. c. 18. Trident. licebit etiam synodo provinciali, si que in supra dictis circa examinationis formam addenda, remittendaque esse censeretur, providere. Atque cum ex his constet provisionis parochialium formam confistere, potissimum in concursu rite instituendo pro majore dictorum elucidatione.

Quæstio 180. An nominatio & vocatio plurium ad examen sit de forma concursus, ita ut si de uno tantum facta sit quantumcumque idoneo, concursus sit nullus?

R^Espondeo affirmativè: requiri enim pluralitas tem pro forma, satis indicant verba illius Concilii: Idoneos Clericos nominet. Lott. loc. cit. n. 52. ubiunque autem pluralitas pro forma requiritur, nunquam resolvitur in singularitatem; juxta Tiraq. ad l. si unquam, l. de revocat. donat. num. 252. & Bald. l. 5. consil. 403. n. 3. unde etiam ut Lott. n. 56. si ex pluribus oppositoribus unus tantum fuerit examinatus, & approbatos, concursus redditur suspectus juxta decr. 1148. n. 5. apud Seraph. Porro si plures se opposuerint & descripti sint, omnes debere examinari, vel saltem ad examen singulariter vocari, ait Lott. n. 54. eò quod ubi est certus, vel

certi oppositores, non sufficit vocatio per edictum, sed exigitur singularis vocatio.

Quæstio 181. An necessarium, & de forma per edictum publicum fieri vocationem omnium, quoniam examinari volunt?

R^Espondeo: hanc vocationem per edictum publicum esse in arbitrio Episcopi aut synodi provincialis pro more regionis. Lott. l. 2. q. 31. n. 46. & 47. Garc. p. 9. c. 2. n. 36. & seq. contra Zerol. in præxi Ep. p. 1. V. paroch. §. 2. d. 2. & Zechum de rep. Eccl. c. 28. de paroch. num. 6. putantes edictum publicum esse de forma ex constit. Pii V. cum tamen dicat Conc. cit. c. 18. expressè: Episcopus vero, qui jus patronatus habet, intra 10. dies vel aliud tempus ab Episcopo prescribendum, idoneos aliquos Clericos coram deputandis examinatibus nominet: liberum tamen sit etiam aliis, qui aliquos ad id aptos noverint, eorum nomina deferre &c. Et dein subditur: ethi Episcopo aut synodo provinciali videbitur magis expedire per edictum publicum vocentur, qui volunt examinari, &c. Unde jam liberum est Episcopo absque tali edicto nominatos a se vel ab aliis delatos singulariter vocare; & haec est vis dicta clausula: si videbitur. Menoch. de arbit. l. 1. q. 8. n. 2. porro, si synodus provincialis ita statuit, servandum est, & vocatio facienda per edictum publicum. Garc. n. 36. & sic habet declaratio S. Congreg. apud illum ibidem n. 37.

Quæstio 182. Quinam in specie ad concursum admittendi, aut ab eo excludendi?

1. R^Espondeo primò: Episcopus admittere nequit ad concursum habendum pro parochialibus vacantibus per resignationem factam in manibus suis, consanguineos, affines vel familiares, tam suos aliorumque collatorum, quam resignantis, idque vi Bullæ Pii V. editæ super resignatione beneficiorū: sic habet declaratio S. Congr. quam vide apud Corr. cit. l. 3. c. 4. n. 10. Et Garc. c. 20. n. 207. contrarium est, dum parochiæ vacant per obitum; sive vacent in mense Ordinario sive Apostolico. Garc. loc. cit. n. 212. Corr. loc. cit. n. 11. citans quoque desuper Rotæ decisionem, ac testans, se vidile desuper literas Card. Lancillotti tunc præfecti S. Congreg.

2. Respondeo secundò: Rector Ecclesiæ aliquius parochialis, aut alterius beneficii curati de jure non impeditur, quo minus possit admitti ad concursum pro altera parochia vacante; nec est in potestate Episcopi illum non admittere. Lamb. p. 1. l. 2. q. 7. a. 5. Garc. p. 9. c. 2. n. 207. Corrad. loc. cit. n. 12. citantes pro hoc clarâ S. Congreg. declaracionem. Quin etiam valere non videtur constitutio synodi Diœcesana vel provincialis, quâ statuereatur, ne habens beneficium curatum, admittatur ad concursum pro alio curato intra 3. vel 4. annos Corrad. ibid. Garc. n. 209.

3. Respondeo tertio: qui elapsò termino edicti re adhuc integrâ, hoc est, examine pro concursu nondum habito, comparet, petitq; admitti ad examen, potest & debet admitti. Corr. l. 3. c. 4. n. 23. Garc. n. 206. citatque uterque claram desuper declaracionem S. Congreg. manu Card. Matthæi subscriptam, quâ adductâ, idem resolvit Rotæ in una Calguritana portionis 22. Aprilis anno 1602. coram Ortenbergo apud Garc. additque insuper rationem; quod nimurum

mirum id æquitas & favor Ecclesiæ suadere videatur, cuius interest, plures oppositores concurrere: quā ratione etiam eliditur ratio in contrarium petitā à jure, quōd videtur jam quā situm oppositoribus intra tempus præfixum jam descriptis, ne post præfixi temporis lapsū describantur amplius alii; nam cūm principaliter agitur de utilitate Ecclesiæ, hac est attendenda. Corr. & Garc. II. cit. Sed neque terminus præfigitur, ut postea nequeat alii admitti, sed ut sciat, non esse amplius exceptandum. AA. iidem. Idem resolvit Rota in una Firmitana parochialis 6. Martii 1592. coram Pamphilo, in qua non solum agebatur de potestate, sed & necessitate admissionis: ubi etiam dicitur non obstat consilium 3. Oldradi, eō quod is agat ibi de accusatione & oppositione criminum vel objectuum, quā statutum hominum respiciunt, ideoque lapsū temporis à judice prefixi omnibus viā claudit, ut amplius audiū non debeant. Garc. loc. cit. neque etiam in provisionib[us] beneficiorum edictum circumducitur, sicuti in judicialibus. ut Gl. in cap. Ecclesia de elect. & alii apud Riccium in præf[ici]a fori Eccl. decisi. 423. Porro tener responsio, etiam si (ut quandoque fit) additum non fuit in edito, quod etiam illius termino elapsū possint admitti, qui volunt. Corrad. & Garc. ibid. Item etiam si oppositores five denominati ab Episcopo descripti jam intra tempus præfixum contradicunt, & de novo comparrens docere nequeat de impedimento & ignorantia. Gonz. ad reg. 8. gl. 9. §. 1. apud Corrad.

Quæstio 183. Quid circa terminum prohabendo concursu statuendum vel prorogandum possint, vel non possint Episcopi?

1. Respondeo primò: quamvis tam productio, quam restrictio hujus termini videatur à Trident. relicta Episcopis arbitria vi istorum verborum: vel aliud tempus ab Episcopo præscribendum: nihilominus per subsequentem Pii V. constitutionem productio istius termini constringitur 20 diebus, ut dictum, ita ut si ultra 20. dies extendatur, concursus habitus post 20. dies ab edito sit nullus propter decretum irritans dicta constitutionis. Lott. I. 2. q. 31. n. 41. testans sic sèpissimè respondum in Rota.

2. Respondeo secundò: quamvis terminum sèmel constitutum Episcopus prorogare non teneatur Corr. I. 3. c. 3. n. 28. citans Barb. id tamen poterit, non tantum sèmel, sed & plures, donec compleatur totum spatium 20. dierum: non enim consumitur facultas prorogandi per unicum actum. Lott. I. 2. q. 31. n. 42. Quod si tamen Episcopus prægeret terminum 10. dierum, & pateretur illum prorsus elabi, Lott. n. 44. ait, se credere, non posse tunc concursus ab eo alium præfigi terminum; eō quōd constitutio illa Piana concedat facultatem prorogandi, non autem noviter statuendi; prorogatio autem non fiat de termino elapsū, sed de eo, qui adhuc durat; iuxta I. sed est manente. ff. de precar. & Tiraq. de retract. convent. §. I. gl. 7. sub n. 24.

3. Respondeo tertio: quod si nemo comparuerit intra præfixum terminum, non prohibetur Episcopus edita renovare toties, quoties ei videbitur durante termino 6. mensium ei competente ad providendum, eō quōd tunc nemini præjudicet. De Luc. ad Trid. d. 32. n. 29.

4. Respondeo quartò: de cetero intra hujusmodi terminum, seu currente adhuc tantum, & non-

dum elapsō, fieri nequit examen, ita ut si feciū factum, concursus, factaq[ue] in eo approbatio, & secura provisio sit nulla; eō quōd expectatio lapsū termini sit de forma & substantia, sic decisum à Rota referens Corrad. n. 24. recitat desuper ex Barb. declar. S. Congr. Cellaret tamen hæc nullitas, sustineturq[ue] (quaes ex hoc ipso convalescens examen, nullo deinceps intra eum terminum comparent ad concurrendum. Corrad. n. 25. Lott. n. 50. & 51. citans Lamb. de jurep. I. 2. p. 2. q. 6. a. 25. num. 1. Calder. cons. 1. de elect.

Quæstio 184. Intra quot dies ab elapsō termino præfixo in edito, necesse sit fieri examen concursus.

R Epondeo: cūm hac de re nihil determinarit Trident. videtur id reliqu[um] arbitrio Episcopi, cui si ita videbitur, poterit juxta Corr. I. 3. c. 4. n. 25. id differre ad 3. 4. vel sex dies, cūm per hanc dilatationem cura animarum non patiar detimentum; supponitur namque pro vium Ecclesiæ parochiali idoneo Vicario.

Quæstio 185. Quid faciendum, ubi intra præfixum terminum nemo, vel unicus tantum ad concursum comparuerit: quid ubi ex oppositoribus descriptis aliqui non comparuerint ad examen in die pro examine & concursu deputato, neque etiam se excusent? Quid ubi edito sèmel proposito nullus comparet, vel ex oppositoribus nemo reperiatur idoneus?

1. Respondeo ad primum: tunc posse Episcopum liberè conferre parochiam, veletiam, dum collatio spectat ad inferiorem collatorem, liberè eligere illum ab inferiori collatore providendum. C. Luc. ad Trid. d. 32. n. 35. Posse etiam (& hoc laudabiliter) de novo edita proponere, cūm vel sic nemini, nisi sibi ipsi, libertariique sua, quam per istam non comparantium acquilivit, præjudicet. C. Luc. ibid. n. 28.

2. Respondeo ad secundum casum: in eo opus non esse editum aliud proponere, aut propositum prorogare (vel ut habent verba declarat. S. Congreg. apud Garc. cit. p. 9. c. 2. n. 215. non esse proponendum aliud editum) sed illum, qui comparuit, examinandum, & idoneus si repertus fuerit, eidem beneficium esse conferendum, nisi qui descripti sunt, excusent se, legitimo impedimento detinere, quō minus valeant ad concurredum accedere: tunc enim poterit Episcopus legitimè terminum prorogare. ita fere S. Congreg. Prosp. de S. August. ad summam Bullarii Quaranta V. parochialium benef. collatio. apud Garc. loc. cit. & Corrad. cit. I. 3. c. 4. num. 24.

3. Respondeo ad tertium: et si concilium præcipiat, ut omnes adscripti examinentur, subsistero nihilominus, si v. g. duo solum ex 4. adscriptis comparentes examinati & idonei reperti fuerint, cūm dicta Concilia verba subintelligant: quatenus veniant ad examen: esset enim alias in potestate umius adscripti volentis venire die ipso pro examine concursus indicto impediare, ne ulterius procederetur. ita fere his verbis S. Congregatio apud Garc. n. 217.

4. Respondeo ad quartum & quintum casum: eadem S. Congregatio super cit. fape c. 18. seff. 24.